

Et eksempel herpå er et nyt fælles dansk-færøsk havforskningsprojekt, som regeringskoalitionen meget visionært har prioriteret på finansloven, og som starter ved årsskiftet. Formålet med projektet er bl.a. at forske i, hvordan havstrømmene og de globale klimaændringer allerede påvirker og kommer til at påvirke livet i havet omkring Færøerne og resten af Nordatlanten.

På Færøerne er vi glade for, at vigtige initiativer som dette har støtte i det politiske miljø på Christiansborg. Uden samarbejdet i rigsfællesskabet ville det være svært at søsætte nævnte havforskningsprojekt.

Jeg vil tillade mig endnu en gang at påpege, at rigsfællesskabet ikke bør og heller ikke kan opgøres i penge. Fællesskabet har gennem årene, især for det færøske samfund, haft en særdeles positiv betydning og tilført synergier, bedre netværk, samarbejdsfora og mange andre fordele for vort samfunds udvikling. Hvorfor skal vi på Færøerne genopfinde den dybe tallerken? Hvorfor modarbejde synergierne, hvor vi kan drage nytte af dem? Der er klare fordele ved at samarbejde f.eks. på sundheds-, uddannelses-, erhvervs- og klimaområdet. Vi har jo et fleksibelt fællesskab.

Overtagelsesloven og loven om øget færøsk kompetence på udenrigsområdet er den seneste opdatering af rigsfællesskabet, som også viser en uovertruffen fleksibilitet i vores system. I virkeligheden gør disse love, at der er en klar forbindelse mellem overtagelse af sagsområder og størrelsen af bloktilskuddet. Jo flere områder der overtages, jo mindre bloktilskud. Det er en automatik, der er til at forstå. Der er konferencen om afvikling af bloktilskuddet i virkeligheden fuldstændig malplaceret.

Især i disse år bør vi glæde os over et fællesskab, der indeholder så meget andet end penge. Tak.

Kl. 16:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Og så er det fru Pia Christmas-Møller. Nej. Vi er igennem ordførrunden, og så er det finansministeren.

Kl. 16:01

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil gerne starte med at takke for en fredsommelig debat, en meget fredsommelig debat endda, og det dækker jo i virkeligheden måske over, undskyld udtrykket, at der ikke er så meget at komme efter. Det mest sindsoprivende element, der, hvor bølgerne gik højest og der kom patos

på, og hvor det nærmede sig noget, der lignede en rigtig konflikt, var ved spørgsmålet om EU-oplysningsmidlernes rækkevidde i 2009 og 2010. Det dækker måske i virkeligheden over, at det jo sådan set på mange måder går meget godt. Det kunne i hvert fald være en antagelse. Det kan også være sådan, at det dækker over, at mange af Folketingets partier jo sådan set har betydelige aktier i den finanslov, vi diskuterer her ved tredje behandling – jeg vælger sådan set at tro på begge dele.

For at tage det sidste først vil jeg da gerne starte med som ny finansminister at takke alle Folketingets partier for det forløb, der har været op til indgåelsen af den endelige finanslovaftale, for jeg kan jo med glæde konstatere, at der ikke findes et eneste parti i Folketinget, som ikke har sat sit fingeraftryk på årets finanslovaftale. Det gælder alle fra Enhedslisten og hele vejen over, idet jeg dog så må indrømme, at Enhedslistens fingeraftryk indskrænker sig til den flerårsaftale, der er indgået om Det Kongelige Teater, og som omfatter samtlige Folketingets politiske partier, men nuvel, det er en politisk aftale, der er bred. Det er i sig selv en bekræftelse af det samarbejdende folkestyre.

Tilsvarende stor og bred dækning er der jo omkring den vigtige satspuljeaftale, som jo i sig rummer mange vigtige elementer i forhold til socialt udsatte grupper, i forhold til narkomaner, i forhold til at sikre en bedre adgang til fysioterapi m.v., hvor alle partier på nær Enhedslisten har deltaget.

Så der er store elementer i årets finanslovaftale, som samler et meget bredt flertal i Folketinget, men der er selvfølgelig grund til her indledningsvis at rette en tak til de to partier, som har båret ved til det sidste og sammen med regeringen tager det politiske hovedansvar for den overordnede økonomiske politik. Det er Ny Alliance, der så at sige debutterer i den rolle, og så er det Dansk Folkeparti, som jo har været en fast og loyal samarbejdspartner for regeringen siden regeringens start.

Men jeg vil egentlig også gerne benytte lejligheden her til at fremhæve Det Radikale Venstre, for med de prioriteringer, jeg selv lagde frem, da vi genfremsatte finanslovsforslaget for 2008 i en revideret form, lagde jeg jo op til, at der er, kan man sige, tre elementer, der er helt centrale i den nye situation, vi er i Danmark, nemlig for det første at få lettet trykket lidt fra speederen og tage lidt af aktivitetsvirkningen af den økonomiske politik, for det andet at tage et fastere greb